

УДК 378.147

Юлія Козаченко

Сумський державний університет

ORCID ID 0000-0001-9111-8220

DOI 10.24139/2312-5993/2019.02/036-046

ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Мета статті полягає у виявленні важливих стратегій, підходів, форм, методів та засобів у формуванні особистості студента-медика. Для дослідження основ викладання іноземних мов застосовано спостереження, порівняння, аксіоматичний та гіпотетико-дедуктивний методи. Результати дослідження полягають у визначенні процесуальних основ та дослідженні сучасних платформ, які можуть використовуватись у підготовці медиків. Виявлено, що евристичні методи викладання найкраще підходять для роботи зі студентами медичних закладів освіти. Практичне значення дослідження базується на формуванні порад у викладанні іноземних мов студентам-медикам. Подальші наукові розвідки вбачаємо в дослідженні організаційної теорії медичних колективів.

Ключові слова: студент-медик, викладання, іноземні мови, формування, особистість, методи, підходи, стратегії.

Постановка проблеми. Значення іноземних мов у наш час надзвичайно зростає. Іноземні мови є обов'язковою складовою у формуванні високоосвіченої молоді. Формування особистості – довгий та важкий процес, який потребує співпраці викладачів, застосування сучасних форм, методів та засобів навчання. Особливу увагу необхідно приділити підготовці студента-медика. Неможливо представити сучасне суспільство без високорозвинутої медицини.

Сучасна молодь постійно вдосконалюється. Іноземні мови є однією з ланок розвитку. На жаль, складна навчальна програма та акцент на клінічних дисциплінах зменшують рівень знань іноземних мов у студентів-медиків. Однак, зацікавленість та вмотивованість доводять необхідність збагачення навчального процесу. Отже, основні протиріччя полягають у вдосконаленні процесуальних основ викладання іноземних мов та недостатньому приділенні уваги в навчальних планах ЗВО. Зазначимо, що важливість іноземної мови зумовлено не тільки всебічним розвитком особистості, а й законом України, у якому зазначено про складання студентами-медиками ліцензованих іспитів іноземною мовою (Закон України, 2018).

Аналіз актуальних досліджень. Автором вивчено останні українські джерела, які присвячені дослідженню сучасних стратегій, підходів, методів, форм та засобів викладання іноземних мов. Аналіз українських джерел дає можливість з'ясувати, які процесуальні основи застосовуються для викладання іноземних мов в Україні. Проаналізовано дослідження: В. Вдовіна, А. Ковальової, І. Кочана, Н. Ільчишина, О. Пономарьової та І. Семенишина.

Мета статті – виявлення важливих стратегій, підходів, форм, методів та засобів у формуванні особистості студента-медика.

У статті застосовано теоретичні та емпіричні **методи дослідження**. Для визначення основ викладання іноземних мов застосовано спостереження, порівняння, аксіоматичний та гіпотетико-дедуктивний методи.

Виклад основного матеріалу. Вважаємо, що формування особистості майбутнього медика складається з професійних умінь, навичок, психологічної підготовки до майбутньої професії та комунікативної майстерності. З'ясовано, що знання іноземної мови є обов'язковою складовою підготовки майбутніх медиків. У статті визначено основні стратегії, які застосовуються у викладанні іноземних мов студентам медичних закладів освіти.

На думку І. Семенишина, стратегії – це дидактичні процедури або методи, які використовують для вдосконалення іншомовної мовленнєвої компетенції. Автор виділяє три групи стратегій: метакогнітивні, когнітивні та соціально-афективні. Метакогнітивні пов'язані з плануванням, організацією та контролем студентом своєї діяльності, а головне – аналізом власних досягнень. Когнітивні стратегії характеризуються свідомою організацією навчального процесу (конспект, вибір наукових джерел, повторення як спосіб запам'ятовування, проведення аналогій та асоціацій). Соціально-афективні стратегії пов'язані з навчанням через взаємодію, обміном інформацією з одногрупниками, викладачами та будь-якими студентськими об'єднаннями (Семенишин, 2011).

Вважаємо, що ці стратегії є актуальними на всіх етапах навчального процесу. По-перше, студент чітко починає планувати свою підготовку до заняття, робить необхідні тези та конспектує головне. За допомогою метакогнітивної стратегії він аналізує власні знання та навички, які можуть допомогти йому в подальшій реалізації. Когнітивна стратегія якнайкраще підходить для роботи над матеріалом. Завдяки когнітивним властивостям, особистість має змогу використовувати метод асоціацій або аналогій, які збагачують навчальний процес. Аналогії допомагають проводити паралелі з іншими дисциплінами, працювати над красою своєї мови, знаходити спільне та відмінне, ефективно долати труднощі у вивченні нового матеріалу. Асоціації покращують синонімічний ряд, допомагають краще запам'ятовувати нові лексичні одиниці та активізують комунікативні навички. Соціально-афективні стратегії є актуальними на всіх етапах навчального процесу. Студент постійно взаємодіє зі своїми однолітками, викладачами, лікарями та пацієнтами. Важливо враховувати, що робота медичного працівника – це постійна співпраця та знаходження компромісів, а тому навчання студента повинно будуватися на повазі до думки інших та врахуванні всіх особливостей роботи в медичній установі. Під час взаємодії з однолітками, студенти набувають досвід групової роботи над вирішенням різних завдань. Співпраця з викладачами чи лікарями дозволяє студентам здобувати знання через практичну діяльність. Лікарі діляться власним досвідом, розповідають про ситуації з їх власного життя, дають об'єктивну оцінку багатьом ситуаціям.

Для формування всебічно розвинутої особистості необхідно застосовувати підходи, які впливають на розвиток професійних якостей, моральних цінностей, навичок лідера та організатора. Один із таких підходів – комунікативний.

Як зазначає В. Вдовін, комунікативний підхід зосереджено на вивченні мови через спілкування, а це означає, що спостерігається комунікативна спрямованість на всіх видах діяльності. Навчання повністю побудовано в системі «*learner-centered approach*» (акцент на студенті, він головний у процесі навчання). Під час роботи увага фокусується на інтересах, здібностях та потребах студентів. Навчання будується на діалогах, груповій діяльності та використанні матеріалу за ситуативно-тематичним принципом (Вдовін, 2007).

Учений також застосовує поняття комунікативної організації. На думку автора, існує шість принципів в організації навчальної діяльності:

1) принцип комунікативно-особистісної організації навчальної діяльності;

2) принцип обов'язкового використання і раціонального співвідношення алгоритмічних напівевристичних і евристичних навчальних дій під час засвоєння мовленнєвої комунікації;

3) принцип організації одночасної навчальної діяльності на заняттях усієї мовної групи студентів під час формування навичок і вмінь;

4) принцип взаємопов'язаного навчання різних видів мовленнєвої діяльності з урахуванням їх особливостей і прискореним навчанням сприйняття мовлення;

5) принцип циклічності побудови навчального процесу;

6) принцип раціонального використання рідної мови під час навчання іноземної (Вдовін, 2007).

Отже, можемо зробити висновок, що комунікативний підхід є одним із пріоритетних. Під час роботи студенти знаходяться в постійній комунікації. Усі методи, які застосовуються, зосереджені на розвитку особистості як активного суб'єкта комунікації. Викладач виступає помічником, однак навчання побудовано так, що відбувається постійна взаємодія всіх учасників. Під час роботи над завданнями студенти максимально налаштовані на іншомовну атмосферу, а це проявляється в раціональному використанні рідної мови й абсолютному зануренні в іншомовний світ. Усі завдання, які застосовує викладач, є умовно-комунікативними або комунікативними, наприклад: «*Imagine the situation you are a doctor and your patient has such symptoms...*», «*You work at Trauma and Intensive care Unit, your patient has a difficult clinical condition. What will you do if...*» або «*What analyses will you do if your patient has fever, cough, attacks of asthma?*».

Культурологічний підхід є обов'язковою умовою у вивченні будь-якої іноземної мови. Цю думку також підтверджує Н. Ільчишин. Учений

упевнений, що неможливо вчити мову, якщо студент не має абсолютного уявлення про культуру, традиції, звички та країну загалом. На думку автора, необхідно зануритися в іноземну атмосферу за допомогою публікацій іноземною мовою, різних аудіозаписів, радіопрограм, перегляду фільмів та телепередач. «Це дасть можливість розширити словниковий запас, глибше пізнати мову іншого народу і його культуру. Сьогодні інформаційно-комунікаційні технології можуть бути для студентів ефективним шляхом удосконалення емоційно-інтелектуального розвитку, мислення і сприйняття різноманітних видів інформації різних мовних груп» (Ільчишин, 2007).

Зазначимо, що культурологічний підхід також представлений у викладанні іноземних мов у студентів-медиків. Студенти читають тексти про вищі медичні системи Великої Британії та США, аналізують, як працює система охорони здоров'я України, порівнюють програми, які існують для населення в США та Великій Британії, знайомляться з інформацією про відділення, які є за кордоном та дізнаються про першочергові проблеми в медичних системах вищезазначених країн. Вважаємо, що культурологічний підхід дозволяє врахувати, як спільне, так і відмінне в рідній країні та країні, мова якої вивчається. За допомогою автентичних текстів, аудіо- та відеоматеріалів є можливість мати уявлення про культуру, особливості менталітету та організацію робочого процесу.

Для роботи зі студентами-медиками необхідно використовувати такі форми роботи, які можуть зацікавити студентів. Звичайно, не можна не згадати про блогерство як одну з форм розвитку особистості. Наприклад, під час роботи над такими темами, як «Вища медична освіта України, Великої Британії та США» студенти розповідають про системи освіти вищезазначених країн, порівнюють їх, називають як недоліки, так і переваги. Вважаємо, що доцільним є залучення блогів, особливо для перевірки монологічного мовлення. Студенти заздалегідь готують розповідь на одну з тем, представляють себе студентами одного з медичних закладів освіти. Потім вони записують своє монологічне мовлення на телефон, уявляючи себе блогером. Розповідь є невимушеною, а головне студенти креативно виконують звичайні завдання.

Круглий стіл підходить для колективних обговорень у групі. Наприклад, у кожній системі, яку вивчають студенти, обов'язково розглядаються різні історії хвороб, симптоми та профілактика. Один із способів активізації молоді – це обговорення симптомів без назви захворювання. Завдання студентів – проаналізувати інформацію, обговорити можливі варіанти та поставити правильний діагноз. Круглий стіл є цікавою формою організації студентської групи, бо вона дає можливість студентам залучати всі свої знання з клінічних дисциплін, активно взаємодіяти зі своїми одногрупниками та почувати свою значимість під час розв'язання ситуаційних задач.

Форма роботи «Інтерв'ю» є непербачуваною в реалізації і може бути абсолютно різною в залежності від групи чи колективу. По-перше, ця форма найкраще підходить для студентів, які готові по-новому формувати свої комунікативні навички. Наприклад, під час вивчення різних відділень або спеціалізації лікарів кожний студент уявно представляє себе спеціалістом, який працює в будь-якій галузі. Інші студенти ставлять запитання про вибір професії, роботу, відділення, пацієнтів, складні випадки, тобто будь-що, що може їх зацікавити. Звичайно, під час заняття вони виступають у ролі лікарів і репортерів, що дозволяє тренувати діалогічне мовлення, граматичні структури, короткі та повні відповіді, швидкість реакції.

Дослідницька робота підходить для організації індивідуальної роботи. Студенти досліджують фармакологічні особливості лікарських рослин, вивчають їх лікарські властивості, які допомагають при лікуванні різних захворювань. По-перше, вони навчаються аналізувати та синтезувати інформацію. По-друге, це розвиває самостійність та відповідальність. По-третє, студенти навчаються вибірковості, в Інтернеті існує велика кількість ресурсів, однак їх завдання – обрати найголовніше, з'ясувати, які ресурси є достовірними, а які є лише інформативними, однак не мають наукової цінності. Виконуючи індивідуальну роботу, студенти мають можливість самостійно аналізувати інформацію та об'єктивно оцінити всі джерела, а потім обрати найкращі для своєї дослідницької роботи. Важливо також зазначити, що виконуючи наукову роботу, вони готують презентацію, у якій представлені всі результати їх наукових пошуків. Упевнені, що такі форми роботи ефективно впливають на студентів як особистостей, вони почувають свою значимість, готуються до публічного виступу та заздалегідь продумують можливі запитання, які можуть виникнути під час виступу.

Навчання в команді підходить на всіх етапах викладання іноземних мов. Важливо зазначити, що студенти-медики – одна з соціальних груп, яка повинна вміти взаємодіяти з іншими. Звичайно, під час роботи можуть виникати як непорозуміння, так і конфліктні ситуації, які погіршують будь-які відносини. Медик повинен уміти заспокоювати пацієнтів, знаходити правильні слова для рідних хворих, ефективно взаємодіяти з колегами та адміністрацією. На заняттях з іноземної мови студенти постійно тренують свої комунікативні навички, де вони застосовують слова ввічливості, жалю, вибачення та турботи. Це є необхідною формою підготовки майбутніх лікарів.

Аналіз та синтез сучасних форм роботи доводить необхідність звернення особливої уваги на сучасні платформи, які застосовуються в усьому світі для навчання студентів. Це такі платформи, як: Coursera, MOOC, Prometheus та інші. У першу чергу, навчання за цими платформами відкриває великі можливості для студентів. На цих платформах, ЗВО викладають свої курси та є відкритими до роботи зі студентами з будь-якого куточка світу. Звичайно, як і в будь-якому медичному закладі, навчання завершуються

дипломами залежно від результату навчання на запропонованих курсах. По-друге, саме заклади вищої освіти налаштовані на те, щоб як можна більше студентів зацікавилися саме їхніми курсами, а не інших університетів. По-третє, існують різні причини, які не дають можливість студентам навчатися в конкретному закладі освіти, а саме: стан здоров'я, фінансові можливості, сімейні труднощі, маленькі діти, робота тощо. Отже, платформи дозволяють розширювати межі та допомагають реалізовувати найзаповітніші мрії. І на останок, такі країни, як США та Канада зараховують дані курси та отримані кредити студентами. У подальшому вони можуть продовжити своє навчання в інших вишах, де їм не потрібно знову проходити ті дисципліни або, якщо повністю завершено курс, то студенти можуть бути працевлаштованими.

Розглянемо методи, які застосовуються для викладання іноземних мов. Сугестопедичний метод є одним із ефективних методів, який дозволяє легко та цікаво вивчати іноземну мову. Цей метод з'явився в 1960 році. Засновник сугестопедії – Г. Лозанов. На думку вченого, інформація потрапляє в мозок двома шляхами: свідомо та підсвідомо. Підсвідомий спосіб дозволяє активізувати резервні можливості психіки. Отже, основна ідея сугестології полягає в тому, щоб використовувати всі резерви особистості максимально. Цей метод допомагає долати психологічні бар'єри, які можуть виникати в особистості при виконанні будь-яких завдань (Кочан, 2015).

Вважаємо, що подолання психологічних перешкод є необхідним і першочерговим під час вивчення іноземної мови. Особливо спостерігається психологічний бар'єр у студентів-медиків. Більшість медичної термінології (назви деяких органів, хвороб та процедур) є схожою за написанням на латинську мову, однак абсолютно відмінною за вимовою. Латинська мова є фундаментом у формуванні медичного сприйняття більшості клінічних дисциплін, бо студенти повинні знати та називати терміни як українською, так і латинською мовою. Більшість занять проходять у такому режимі. Звичайно, латинська мова просто витісняє будь-яку іншу мову. У подальшому прослідковується невпевненість у своїх знаннях, вимова, яка є аналогічною до латинської і як наслідок виникають психологічні перешкоди. Завдання викладача – створити довірливу атмосферу, у якій студенти зможуть переключитися та легко підлаштуватися до нової артикуляції звуків, типу завдань та активно взаємодіяти з усіма учасниками в комунікативних ситуаціях. Звичайно, це залежить від викладача, який повинен налаштувати студентів на активну роботу, під час якої помилки сприймаються як робочий процес, що дозволяє відточувати свою майстерність, а тому важливо, щоб заняття починалося з активізації звуків, фонетичних вправ, прислів'їв та скоромовок.

Професор Лозанов довів необхідність переходу роботи мозку зі стану бета у стан альфа, пояснюючи це тим, що такий стан є ефективним у навчанні. Для більшого результату вчений використовував музику стилю бароко, яка дозволяла під час заняття вивчати від 200 лексичних одиниць. Учений

приділяв велику увагу особистим інтересам та мотивам студентів. Між викладачами та учнями панувала довірлива атмосфера, а головне – викладач постійно використовував фрази, які допомагали вірити в себе та свої сили («Це легко», «Ти зможеш», «Я в тебе вірю»). Професор постійно застосовував такі форми роботи, що полегшували вивчення нового матеріалу: гра, перевтілення та різні приклади з творів мистецтва. Студенти були в стані релаксу під час заняття, бо застосовувався музичний супровід (Кочан, 2015).

Ефективність сугестопедичного методу полягає у: засвоєнні достатньо великої кількості інформації; активного залучення інформаційних запасів під час професійної комунікації; використанні раніше засвоєних лексичних одиниць на інші комунікативні ситуації; створення потужної мотивації до вивчення всього нового та навчання загалом; створення сприятливої атмосфери та подолання страху, скутості та сорому (Кочан, 2015).

Зазначимо, що цей метод особливо підходить для груп, де студенти мають різний рівень володіння іноземною мовою. На жаль, у таких групах страждають абсолютно всі: слабкі студенти соромляться активно долучатися до групового обговорення, учням із високим рівнем знань не цікаво, коли немає сильніших за них. Однак, цей метод дозволяє невимушено залучати всіх до роботи на занятті. По-перше, студентам-медикам цікаво уявляти себе майбутніми лікарями, тому перевтілення на заняттях із іноземної мови є актуальними та збагачують процес навчання. По-друге, студенти зможуть максимально включитися в іншомовну атмосферу, якщо викладач буде застосовувати різні аудіо та відео матеріали, наприклад, із повсякденного життя іноземних лікарів, де вони розповідають про свою роботу, найважчі випадки в своїй практиці, нові технології та винаходи, які вони застосовують у своїй роботі. Це є не просто ефективним для активізації слухових навичок, але такий спосіб демонструє студентам, що іноземна мова – ключ до іншого виміру.

Важливим методом роботи в наш час є метод проектів. Звичайно, він є широко поширеним у світовій педагогіці. Метод проектів, розроблений ще в 1920 році Дж. Д'юї. Його основна ідея полягає в пропозиції будувати навчання на активній основі, урахуваючи власні інтереси студента. Студент адаптується до різних умов життя, виконує різні завдання та вирішує проблеми. На думку О. Пономарьової, цей метод найбільше відповідає реаліям сучасного світу та придатний для викладання іноземних мов. Автор зазначає, що під час виконання проектів студенти діляться на групи, самостійно виконують завдання, планують роботу, критично оцінюють свої здобутки, беруть на себе відповідальність за реалізацію основних цілей, приймають рішення, взаємодіють зі своїми одногрупниками, допомагають один одному, шукають інформацію, висувають гіпотези та оцінюють свої результати та здобутки (Пономарьова, 2011).

Зазначимо, що метод проектів є доцільним для формування самостійності та впевненості студентів. Наприклад, під час роботи над будь-якою системою вони вивчають анатомічну, клінічну та фармакологічну термінологію. Спочатку студенти аналізують систему загалом: анатомічну будову, основні органи та функції. Потім вони працюють над клінікою, тобто досліджують симптоми, які притаманні певним хворобам. І на останок, студенти повинні чітко визначити основні шляхи лікування та профілактику. Один із способів використання методу проектів – це поділ учнів на групи. Вони аналізують всю інформацію, обговорюють у групах всі шляхи реалізації проекту, обговорюють можливі недоліки та остаточний результат, який повинен бути в кінці. Завдання викладача – максимально створити умови, за яких їм буде зручно реалізовувати свої ідеї та думки. При використанні цього методу завдання студентів – взаємодіяти з усіма членами групи, робота кожного є обов'язковою. Однак, інколи можна помітити, що лідери в групі можуть брати на себе не тільки всю відповідальність за кінцевий результат, а й максимально виконувати всі поточні завдання по проекту. Звичайно, у групі повинен бути лідер. Він може розподілити завдання між усіма учасниками проекту і об'єктивно оцінювати ситуацію. Лідер у групі може виступати як організатор, так і керівник, який так само, як і інші студенти повинен бути налаштованим на знаходження компромісів.

Евристичні методи навчання посідають важливе місце у викладанні іноземних мов. Почнемо з методу емпатії. Цей метод дозволяє студентам максимально втілитися в об'єкт, який вони досліджують. Звичайно, це особливо є актуальним, коли студенти досліджують різні системи, відділення, а отже їх завдання поводити себе як справжні лікарі, а в деяких ситуаціях як пацієнти. Метод емпатії дозволяє наблизитись до реальної ситуації. За допомогою емпатії, діалогічне мовлення стає яскравішим та більш наповненим.

Метод прогнозування є базисом у формуванні медичного способу мислення. Студенти мають певну ситуаційну задачу, яку вони повинні вирішити. Важливо помітити, що ситуаційна задача найчастіше складається з анамнезу, а отже містить таку інформацію: вік пацієнта, місце роботи, основні симптоми, тривалість захворювання та медикаментозна терапія. Аналізуючи всю ситуацію, студенти повинні висувати свої пропозиції, думки та варіанти вирішення ситуації. Прогнозування допомагає ділитися думками, дискутувати, знаходити нові підходи, об'єктивно оцінювати перспективи та критично мислити. Саме критичне мислення є постійним двигуном у формуванні особистості. За допомогою нього людина постійно вдосконалюється, намагається впевнитись в об'єктивності свого міркування, розвиває свої навички та прагне до досконалості. Критичне мислення посідає важливе місце в медицині. Медики повинні постійно

вдосконалюватись, внутрішнім мотивом до цього може бути критичне мислення, яке допомагає їм не зійти з цього шляху, а головне постійно бачити ціль, яку вони повинні досягти.

Сучасні засоби навчання побудовані на електронних девайсах, які полегшують наше життя та дають можливість у повному обсязі використовувати методи і прийоми викладання. Звичайно, у наш час неможливо уявити хоч одну людину, яка б не використовувала телефон або планшет. Однак, як показує час, телефони застосовуються не тільки для дзвінків чи повідомлень. Нині це міні комп'ютер, який дозволяє зберігати інформацію, робити аудіо та відео, використовувати соціальні мережі, як для спілкування, так і для ділової переписки, знаходити потрібну інформацію в Інтернеті та постійно мати уявлення про стан речей у нашій країні та світі. У студентів є спеціально створена група в соціальних мережах, що дозволяє легко та швидко обмінюватись електронними підручниками, файлами та інформацією загалом.

Використання комп'ютерів та планшетів дозволяє максимально залучати всіх студентів до проходження онлайн тестів, роботи з аудіо- та відеоматеріалами. Звичайно, це цікаво та корисно. Викладачі можуть демонструвати медичні іноземні фільми, які будуть надзвичайно ефективними; застосовувати сучасні сайти як джерело інформації; використовувати блоги як аудіювання; представляти свої презентації та вчитися виступати.

Отже, до сучасних засобів навчання відносимо: планшети, телефони, комп'ютери, проектори, електронні дошки, а також підручники, зошити та роздатковий матеріал.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Можемо зробити висновок, що формування особистості майбутнього медика складається з професійних умінь, навичок психологічної підготовки до майбутньої професії та комунікативної майстерності. З'ясовано, що знання іноземної мови є обов'язковою складовою підготовки майбутніх медиків. До сучасних стратегій, які застосовуються у викладанні іноземних мов, відносимо: метакогнітивні, когнітивні та соціально-афективні. Важливими підходами, які застосовуються в навчанні, виявлено: комунікативний та культурологічний. Неможливо уявити викладання іноземних мов без сучасних форм, а саме: блогерство, круглий стіл, інтерв'ю, дослідницька робота та робота в команді. У статті названо платформи, які допомагають набувати свої знання студентам по всьому світу: Coursera, MOOC, Prometheus. Важливу увагу у нашому дослідженні зосереджено на сугестопедичному методі, методі проектів та емпіричних методах (прогнозування, емпатія). Зазначено, що емпіричні методи посідають чільне місце у формуванні особистості. До сучасних засобів навчання відносимо: планшети, телефони, комп'ютери, проектори, електронні дошки, а також підручники, зошити та роздатковий матеріал.

Отже, можемо зробити висновок, що викладання іноземних мов є непростим завданням. Викладачі постійно мають удосконалювати свої методи, форми та засоби роботи, щоб цікаво та продуктивно співпрацювати зі студентами. Вищезазначені процесуальні основи є актуальними та дієвими в наш час, однак усе змінюється і методи роботи повинні теж постійно вдосконалюватися. Вважаємо, що для отримання бажаних результатів потрібно прислуховуватися до студентів, звертати увагу на їх інтереси та хобі, постійно розвиватися та цікавитися сучасними тенденціями й технологіями. Важливо пам'ятати, що медицина є першочерговим пунктом розвитку суспільства. Викладання іноземних мов у медичних закладах освіти повинно базуватися на сучасних стратегіях, підходах, формах та методах роботи, які будуть вмотивовувати їх до вивчення мови. Використання електронних засобів дозволить ефективно використовувати час, швидко та оперативно ділитися матеріалом зі студентами та створювати нові проекти.

У подальшому плануємо дослідити теорію організації як основу будь-якого медичного колективу.

ЛІТЕРАТУРА

- Вдовін, В. (2007). Комунікативний підхід як оптимальний засіб вивчення іноземної мови у ВНЗ. *Національний університет «Львівська політехніка», 7, 15-20* (Vdovin, V. (2007). The communicative approach as an optimal means of studying a foreign language at HEI. *National University "Lviv Polytechnic", 7, 15-20*).
- Закон України «Про затвердження порядку здійснення єдиного державного кваліфікаційного іспиту для здобувачів ступеня вищої освіти Магістр за спеціальностями «22 Охорона здоров'я» (*Law of Ukraine "On approval of the procedure for implementation of a single state qualification exam for graduates of the higher education Master's degree in speciality "22 Health Care"*) (2018). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/334-2018-%D0%BF>).
- Ілчишин, Н. (2007). Культурологічний підхід до вивчення іноземної мови. *Національний університет «Львівська політехніка», 7, 20-24* (Ilchishin, N. (2007). Culturological approach to the study of a foreign language. *National University "Lviv Polytechnic", 7, 20-24*).
- Кочан, І. (2015). Методика професора Г. Лозанова у вивченні української мови як іноземної. *Теорія і практика викладання української мови як іноземної, 11, 3-9* (Kochan, I. (2015). Methodology of Professor G. Lozanov in studying Ukrainian as a foreign language. *Theory and Practice of Teaching Ukrainian as a Foreign Language, 11, 3-9*).
- Пономарьова, О. І., Ковальова, А. В. (2011). Модернізація процесу викладання іноземної мови професійного спрямування. *Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти, 19, 97-105* (Ponomareva, O. I., Kovaleva, A. V. (2011). Modernization of teaching foreign language of professional orientation. *Teaching languages in higher education institutions, 19, 97-105*).
- Семенишин, І. Є. (2011). Навчальні стратегії у вивченні англійської мови як методична проблема. *Наукові записки. Серія: Педагогіка, 2, 153-157* (Semenyshyn, I. Y. (2011). Educational strategies for studying English as a methodological problem. *Scientific notes. Series: Pedagogy, 2, 153-157*).

РЕЗЮМЕ

Козаченко Юлія. Преподавание иностранных языков в медицинских учреждениях образования.

Цель статьи заключается в выявлении важных стратегий, подходов, форм, методов и средств в формировании личности студента-медика. Для исследования основ преподавания иностранных языков применено наблюдения, сравнения, аксиоматический и гипотетико-дедуктивный методы. Результаты исследования заключаются в определении процессуальных основ и исследовании современных платформ, которые могут использоваться в подготовке медиков. Выявлено, что эвристические методы преподавания лучше всего подходят для работы со студентами медицинских учебных заведений. Практическое значение исследования базируется на формировании советов в преподавании иностранных языков студентам-медикам. Дальнейшие научные исследования заключаются в изучении организационной теории медицинских коллективов.

Ключевые слова: студент-медик, преподавание, иностранные языки, формирование, личность, методы, подходы, стратегии.

SUMMARY

Kozachenko Yuliya. Teaching foreign languages in medical education institutions.

Introduction. *We believe that formation of the personality of the future physician consists of professional skills, psychological preparation for the future profession and communicative skills. It is revealed that knowledge of a foreign language is an obligatory part of training of future physicians.*

The purpose of the paper *is to identify important strategies, approaches, forms, methods and tools in shaping the personality of a student-physician.*

Research methods. *To study the basics of teaching foreign languages, observations, comparisons, axiomatic and hypothetical-deductive methods were used.*

The results of the study are to determine procedural foundations and research of modern platforms that can be used in training of physicians. Modern strategies that are used in teaching foreign languages, include: metacognitive, cognitive, and socio-affective. The most important approaches used in the study were identified: communicative and culturological. It is impossible to imagine teaching foreign languages without modern forms, namely: blogging, round table, interviews, research work and teamwork. The article describes platforms that help students acquire their knowledge around the world: Coursera, MOOC, Prometheus. Important attention in our study is focused on the sygospedical method, the method of projects and empirical methods (prognostication, empathy). It is noted that espirical methods occupy a prominent place in formation of the personality. Modern learning devices include: tablets, telephones, computers, projectors, electronic boards, as well as textbooks, notebooks and handouts. We believe that for the desired results you need to listen to students, pay attention to their interests and hobbies, constantly develop and become interested in modern trends and technologies. It is important to remember that medicine is a top priority in the development of society.

Conclusions. *Teaching foreign languages in medical education institutions should be based on modern strategies, approaches, forms and methods of work that will motivate them to learn the language. The use of electronic means will allow you to use time efficiently, share material with students quickly and create new projects. It is revealed that heuristic teaching methods are best suited for working with students of medical education institutions. The practical value of the study is based on formation of tips for teaching foreign languages to medical students. Further scientific research are seen in the study of the organizational theory of medical teams.*

Key words: *medical student, teaching, foreign languages, formation, personality, methods, approaches, strategies.*